

4. Сологуб В. Д. Межпредметные связи в процессе комплексной профессиональной подготовки студентов музыкально – педагогических факультетов // Педагогическая пресса: ст. - 2012- К, С. 3-34.

5. Summerfield M.J. The classical guitar its evolution, players and personalities since 1800 // Ashley mark publishing company – 2002- С. 10-22.

Перемот А.,

студентка 1 курсу факультету фізичного виховання та мистецтв;

Науковий керівник: Нікуленко С.І.,

доцент, кафедри культурологічних дисципліни та образотворчого мистецтва, кандидат

мистецтвознавства Комунального закладу

«Харківська гуманітарно-педагогічна

академія» ХОР,

м. Харків

МІНІМАЛІЗМ У ДИЗАЙНІ

Мінімалізм – це самий простий, практичний та «суперечливий» стиль в дизайні. Основний принцип мінімалізму полягає у створенні цілісного рішення з використанням тільки найбільш необхідних і найважливіших елементів. Мінімалізм відкидає всі класичні уявлення про красу, комфорт і стиль, який традиційно прагне до використання різноманітного декору.

Наприклад, при оформленні інтер'єру в мінімалістичному стилі цілком свідомо кімнати залишаються напівпорожніми, наповненими повітрям і розсіяним світлом, що створює відчуття простору та свободи. Вільний простір в будинку також може досягатися позбавленням «внутрішніх перегородок». Цей прийом як і багато інших сформувалися під впливом японської культури, що відіграла значну роль на становлення сучасного дизайну.

Мінімалістичні тенденції суттєво позначилися в дизайні, а також архітектурі, графіці, живописі, скульптурі, музиці, театральному та кіномистецтві вже на початку 60-х років минулого століття. Окрім очевидної пов'язаності з авангардними конструктивними на той час актуальними рухами, насамперед неопластицизма, або «де Стиля».

Мистецький рух «де Стиль» зародився в Нідерландах і проіснував більше десяти років. Його засновник й автор терміну – художник Піт Мондріан. Протягом цього часу митці-представники цього напряму започаткували підвалини майбутнього «мінімалізму». У своїх роботах вони спрощували композиційну побудову до схематизму й застосовували лише декілька кольорів, переважно – основних.

Одним із «батьків» мінімалізму вважається Людвіг Міс ван дер Рое – німецький архітектор, який незмінно слідував наступним принципам у роботі: застосуванню сучасних матеріалів – сталі й скла; максимальному спрощенню зовнішнього вигляду об'єкту. Його ідея: «Менше – означає більше» стала головним гаслом мінімалізму.

Мінімалізму в дизайні властиві простота й лаконічність форм і структур; гранична функціональність; геометричність простих фігур (використання кіл, прямокутників, прямих ліній, іноді з легким вигином, не спіральним); мінімум кольорів переважно природної гами.

Першою компанією, яка поширила мінімалістичні тенденції в серійному промисловому виробництві, стала Braun, заснована у Німеччині в 1921 році. Саме тут, впродовж 33-ох років (1962-1995) провідним дизайнером цієї компанії був Дітер Рамс. Йому належить фраза: «Хороший дизайн – це якомога менше дизайну». Це одна з десяти заповідей гарного дизайну Дітера Рамса, одного з основних представників мінімалізму і функціоналізму в промисловому дизайні.

У своїй роботі Рамс завжди дотримувався цих правил, які отримали назву «10 заповідей хорошого дизайну Дітера Рамса».

1. Хороший дизайн інноваційний
2. Хороший дизайн робить продукт корисним
3. Хороший дизайн естетичний
4. Хороший дизайн допомагає продукту бути зрозумілим
5. Хороший дизайн ненав'язливий
6. Хороший дизайн чесний
7. Хороший дизайн надійний
8. Хороший дизайн продуманий до найменших деталей
9. Хороший дизайн турбується про навколишнє середовище.
10. Хороший дизайн – це якомога менше дизайну

Ці влучні та лаконічні правила не втратили своєї актуальності й сьогодні.

Тому не дивно, що мінімалізм зберігає чільне місце у всіх галузях діяльності, починаючи від графічного дизайну закінчуючи інтер'єрами та скульптурою. Усі ці сфери взаємопов'язані та мають багато переплетінь. Чистота, легкість та простота в оточуючих предметах звільняють від зайвої інформації – шуму.

Сучасний мінімалізм можна вважати одним із форпостів протидії зливі несмаку, що нажалі не припиняється останні роки.

Список використаних джерел:

1. Лакшми Бхаскаран. Дизайн и время. Стили и направления в современном искусстве и архитектуре. – М.: Арт-Родник, 2006. — 256 с.
2. Інтернет ресурси: <http://talanx.com.ua/1948-mnmalzm-stil-v-dizayn-nteryerv.html>

3. <http://navro.org/minimalizm-stil-v-dizajni-interyeriv/>

4. <https://www.litmir.me/bd/?b=198386>

Пишняк Є.О.,

студентка III курсу факультету мистецтв ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Сапак Н.В., кандидат мистецтвознавства, професор з наказу кафедри дизайну ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв

ВІДРОДЖЕННЯ ВІТРАЖУ В СУЧАСНОМУ ІНТЕР'ЄРІ

Вітраж – особливий вид монументально-декоративного мистецтва. З давніх-давен він використовувався в храмах. У ранньохристиянському храмі вікна заповнювалися тонкими прозорими пластинами каменю (алебастру, селеніту), з яких складали орнамент. У романських храмах (Франція, Німеччина) з'явилися сюжетні вітражі. Барвисті, великі за розміром вітражі з різноманітного за формою скла, скріплених свинцевими перемичками, були особливістю готичних соборів. Найчастіше готичні вітражі зображували релігійні та побутові сцени. Вони розміщувалися в величезних стрілчастих вікнах, так званих "трояндах". В епоху Відродження вітраж існував як живопис на склі, застосовувалася техніка вискоблювання на спеціально пофарбованому різнобарвному склі. Художні вітражі, що застосовувалися головним чином для декорування церковних будівель, сьогодні все глибше проникають в житлові та громадські будівлі. Релігійну тематику вітражів все більше доповнює світська, що відображає сучасні течії в культурі та мистецтві.

Головною темою дослідження є: сучасна техніка виготовлення вітражу; її виникнення та розвиток; застосування в інтер'єрі, як предмет декору. На сьогоднішній день існує чимало технік виконання вітражу. Та в наш час економії та практичності знайшла своє місце так звана техніка холодного заливу, а саме техніка CadRam.

Мета дослідження полягає в розкритті практичності та економії виготовлення сучасного вітражу, не зменшує його естетичної цінності. Застосування вітражу в незвичному вигляді, та у незвичних місцях.

В сучасному світі комп'ютерних та цифрових технологій стародавня техніка виготовлення вітражу втрачає свою актуальність. Тому виникла потреба створення нової техніки. Більш практичної та економної. Така, як техніка CadRam.